

2010. február 25., csütörtök

A közös halászati politika reformja

P7_TA(2010)0039

Az Európai Parlament 2010. február 25-i állásfoglalása a közös halászati politika reformjáról szóló zöld könyvről (2009/2106(INI))

(2010/C 348 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a közös halászati politika jövőjéről szóló bizottsági zöld könyvről szóló, 2002. január 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. évi megállapodásra (az 1995. augusztus 4-i New York-i megállapodás),
- tekintettel az FAO felelősségteljes halászatra vonatkozó, 1995. október 31-én elfogadott magatartási kódexére,
- tekintettel az Európai Belvízi Halászati Tanácsadó Bizottság (EIFAC) 2008 májusában elfogadott, szabadidős horgászatra vonatkozó gyakorlati kódexére,
- tekintettel a fenntartható fejlődésről szóló, 2002. augusztus 26. és szeptember 4. között Johannesburgban tartott világ-csúcstalálkozón tett nyilatkozatra,
- tekintettel az EU megújult fenntartható fejlődési stratégiájára, amelyet az Európai Tanács 2006. június 15–16-án fogadott el,
- tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) ⁽³⁾,
- tekintettel „A közös halászati politika szerepe az ökoszisztéma-alapú szemlélet tengergazdálkodásban való érvényesítésében” című bizottsági közleményre (COM(2008)0187) és a közös halászati politikáról és a halászati gazdálkodásban alkalmazott ökoszisztéma-alapú szemléletről szóló 2009. január 13-i parlamenti állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a halászati jogokon alapuló irányítási eszközökről szóló bizottsági közleményre (COM(2007)0073) és a halászati jogokon alapuló irányítási eszközökről szóló 2008. április 10-i parlamenti állásfoglalásra ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽²⁾ HL C 271. E, 2002.11.7., 67. o.

⁽³⁾ HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0009.

⁽⁵⁾ HL C 247. E, 2009.10.15., 1. o.

2010. február 25., csütörtök

- tekintettel az EU halászatában a fenntarthatóság elvének a legnagyobb fenntartható hozamon keresztül történő végrehajtásáról szóló bizottsági közleményre (COM(2006)0360) és az EU halászatában a fenntarthatóság elvének a legnagyobb fenntartható hozamon keresztül történő megvalósításáról szóló 2007. szeptember 6-i parlamenti állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „A nemkívánatos járulékos fogások csökkentésére és a visszadobás gyakorlatának megszüntetésére irányuló politika az európai vizeken folytatott halászat vonatkozásában” című bizottsági közleményre (COM(2007)0136) és az európai vizeken folytatott halászat vonatkozásában a nemkívánatos járulékos fogások csökkentésére és a visszadobás gyakorlatának megszüntetésére irányuló politikáról szóló 2008. január 31-i parlamenti állásfoglalásra ⁽²⁾,
- tekintettel „A közös halászati politika keretében az irányításról: az Európai Parlament, a regionális tanácsadó testületek és egyéb szereplők” című, 2009. április 24-i állásfoglalására ⁽³⁾ és a 2006–2008 közötti időszakra vonatkozó, a közös halászati politika egyszerűsítéséről és javításáról szóló cselekvési tervre vonatkozó, 2006. szeptember 6-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel „A tengerkutatás és a tengerhasznosítási célú kutatás európai stratégiája. Az Európai Kutatási Térségen belüli egységes keretrendszer a tengerek és óceánok fenntartható hasznosításáért” című, 2008. szeptember 3-i bizottsági közleményre (COM(2008)0534) és a közös halászati politika területén alkalmazott kutatásról szóló, 2009. február 19-i parlamenti állásfoglalásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Halászati Alapról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2005. július 6-i ⁽⁶⁾, a part menti halászatról és a part menti halászok közösségei által tapasztalt problémákról szóló, 2006. június 15-i ⁽⁷⁾, a „Női hálózatok: halászat, földművelés és diverzifikáció” című, 2005. december 15-i ⁽⁸⁾ és a halászati iparág gazdasági helyzetének javításáról szóló, 2006. szeptember 28-i ⁽⁹⁾ állásfoglalására,
- tekintettel a közösségi halászati erőforrások védelmére irányuló jogszabályokra vonatkozó ellenőrzési, felügyeleti és szankciórendszerekről szóló 7/2007. számú számvevőszéki különjelentésre, a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁰⁾, a közösségi halászhajók közösségi vizeken kívül folytatott halászati tevékenységeinek engedélyezéséről és a harmadik országok hajóinak közösségi vizekhez való hozzáféréséről szóló, 2008. szeptember 29-i 1006/2008/EK tanácsi rendeletre ⁽¹¹⁾, a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹²⁾, valamint a Parlament 2005. február 23-i ⁽¹³⁾, 2007. február 15-i ⁽¹⁴⁾, 2008. június 5-i ⁽¹⁵⁾, 2008. április 10-i ⁽¹⁶⁾ és 2009. április 22-i ⁽¹⁷⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel a halászati és akvakultúra-termékek ágazata piacának közös szervezéséről szóló 2007. december 12-i állásfoglalására ⁽¹⁸⁾,
- tekintettel a „Vitaindító a halászati termékek ököcímke-rendszereivel kapcsolatos közösségi megközelítéséről” című bizottsági közleményre (COM(2005)0275) és a Parlament ugyanerről a témáról szóló 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽¹⁹⁾,

⁽¹⁾ HL C 187. E, 2008.7.24., 228. o.

⁽²⁾ HL C 68. E, 2009.3.21., 26. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0317.

⁽⁴⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 155. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0065.

⁽⁶⁾ HL C 157. E, 2006.7.6., 324. o.

⁽⁷⁾ HL C 300. E, 2006.12.9., 504. o.

⁽⁸⁾ HL C 286. E, 2006.11.23., 519. o.

⁽⁹⁾ HL C 306. E, 2006.12.15., 417. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

⁽¹¹⁾ HL L 286., 2008.10.29., 33. o.

⁽¹²⁾ HL L 343., 2009.12.22., 1. o.

⁽¹³⁾ HL C 304. E, 2005.12.1., 258. o.

⁽¹⁴⁾ HL C 287. E, 2007.11.29., 502. o.

⁽¹⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0245.

⁽¹⁶⁾ HL C 247. E, 2009.10.15., 87. o.

⁽¹⁷⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0255.

⁽¹⁸⁾ HL C 305. E, 2008.12.18., 271. o.

⁽¹⁹⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 233. o.

2010. február 25., csütörtök

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSz.) és a Parlament új szerepéről és a Lisszaboni Szerződés végrehajtásával kapcsolatos felelősségeiről szóló 2009. május 7-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel „Az Európai Unió jövőbeni tengerpolitikája felé: európai elképzelések az óceánok és a tengerek jövőjéről” című 2007. július 12-i állásfoglalására ⁽²⁾, és a tengerparti övezet integrált európai kezelésével összefüggésben a halászatról és az akvakultúráról szóló 2008. szeptember 2-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a „2050: A jövő ma kezdődik - Az éghajlatváltozással foglalkozó jövőbeni integrált uniós politikára vonatkozó ajánlások” című 2009. február 4-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az éghajlatváltozásról szóló koppenhágai konferencián követendő EU-stratégiáról szóló 2009. november 25-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a kárókatona által a halállományra, a halászatra és az akvakultúrára nézve okozott károk mérséklését célzó európai kárókatona-állomány gazdálkodási terv kidolgozásáról szóló 2008. december 4-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a Bizottság integrált tengerpolitikáról szóló közleményeire, különösen az „Iránymutatások a tengerpolitikával kapcsolatos integrált megközelítéshez: Az integrált tengerpolitikai irányítás és az érintettekkel folytatott konzultáció terén megvalósítandó helyes gyakorlat kialakításáról” (COM(2008)0395), a „Tengeri területrendezési útiterv: Egységes alapelvek érvényesítése az EU-ban” (COM(2008)0791) és „Az integrált uniós tengerpolitika nemzetközi dimenziójának fejlesztése” (COM(2009)0536) című közleményeire, valamint az integrált uniós tengerpolitika eredményeiről szóló közelmúltbeli helyzetjelentésre (COM(2009)0540),
 - tekintettel a „Fenntartható jövő kialakítása az akvakultúra számára – Új lendület az európai akvakultúra fenntartható fejlődését szolgáló stratégiának” című bizottsági közleményre (COM(2009)0162),
 - tekintettel a Bizottságnak a közös halászati politika reformjáról szóló zöld könyvére (COM(2009)0163),
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A7-0014/2010),
- A. tekintettel a halállomány megőrzésének alapvető szükségletére annak érdekében, hogy a halászati ágazat képes legyen mind az egyes tagállamok, mind az egész EU népességének halászati termékekkel történő ellátására és élelmezési mérlege egyensúlyának megtartására, valamint az ágazatnak a part menti közösségek társadalmi-gazdasági jólétéhez, a helyi fejlődéshez, a foglalkoztatáshoz, a termelési vagy forgalmazási lánc megelőző vagy következő fázisában folytatott gazdasági tevékenységek fenntartásához és kialakításához, a friss hallal való ellátáshoz, valamint a helyi kulturális hagyományok fenntartásához való jelentős hozzájárulására,
- B. mivel a közös halászati politika (KHP) működtetéséhez következetesen az ENSZ tengerjogi egyezményét kell alapul tekinteni, különös figyelemmel annak a halászati ágazat nemzetközi irányítására vonatkozó rendelkezéseire,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0373.

⁽²⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 531. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0382.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0042.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0089.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0583.

2010. február 25., csütörtök

- C. mivel a KHP reformja során figyelembe kell venni az EU Szerződésben rögzített környezetvédelmi politikáját, valamint a 2007. decemberi Bali Nyilatkozatot,
- D. mivel az Európai Unió nemzetközi jogszabályok alapján működő entitás, amelynek a Szerződések rendelkezései és a működési szabályok értelmében kifejezett célja szakpolitikai, többek között a KHP gazdasági, társadalmi és politikai integrációjának biztosítása,
- E. mivel a KHP-nak a 2371/2002/EK rendeletben rögzítettek szerint az alapvető célja, hogy biztosítsa a halászati ágazat fenntartható fejlődését és gazdasági-társadalmi életképességét, valamint a tenger erőforrásainak megőrzését, amely a jelenlegi és jövőbeli halászati tevékenység alapvető előfeltétele,
- F. mivel a KHP nem érte el alapvető célját, és bebizonyosodott, hogy a felülről vezérelt, túlközpontosított politika nem működőképes,
- G. tekintettel az európai tengerek sokféleségére, illetve az e tengereken alkalmazott flották és halászati gyakorlatok sajátos jellegére,
- H. mivel 1976. november 3-i állásfoglalásában, és különösen annak VII. mellékletében a Tanács a kimondottan a halászatról és az ahhoz kapcsolódó tevékenységektől függő helyi közösségek lakta régiók sajátos szükségleteinek figyelembevételét célzó intézkedéseket írt elő,
- I. mivel a 2371/2002/EK tanácsi rendelet 1. cikkének (1) bekezdése megállapítja, hogy a KHP kiterjed az élő vízi erőforrások és az akvakultúra védelmére, kezelésére és kiaknázására, valamint a halászati és akvakultúra-termékek feldolgozására és kereskedelmi forgalomba hozatalára ott, ahol e tevékenységeket a tagállamok területén, közösségi vizeken, közösségi halászhajókon, vagy – a lobogó szerinti állam elsődleges felelősségének sérelme nélkül – a tagállamok állampolgárai végzik,
- J. mivel a közösségi állományok 88 %-át a legnagyobb fenntartható hozamot meghaladó mértékben halásszák, és ezek 30 %-a már kívül esik a biztonságosnak számító biológiai határokon, ami súlyos következményekkel járhat az ágazat működőképességére nézve,
- K. mivel a KHP végrehajtása olyan különböző területekkel van közvetlen kölcsönhatásban, mint a környezetvédelem, az éghajlatváltozás, a biztonság, a közegészségügy, a fogyasztóvédelem, a regionális fejlesztés, a belföldi és nemzetközi kereskedelem, a harmadik országokkal fenntartott kapcsolatok és a fejlesztési együttműködés, és mivel alapvetően fontos az e területek közötti megfelelő és körültekintő harmonizációt biztosítani a szubszidiaritás elvének maximális tiszteletben tartása mellett,
- L. mivel a 2008/56/EK irányelv szerint a tagállamoknak meg kell hozniuk a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az Európai Unió tengerein legkésőbb 2020-ig elérjék vagy addig is fenntartsák a tengeri környezet jó állapotát, ami szükségessé teszi a halászati tevékenységeknek a KHP keretében történő szabályozását,
- M. mivel láthatóan egyértelmű különbség van a halászatból élők és a más területeken dolgozók jövedelme között, mivel a halászatból élők számára garantálni kell a tisztességes életszínvonalat, különösen az egyéni jövedelmek növelése révén,
- N. mivel a jelenlegi geopolitikai, gazdasági és társadalmi helyzet, és az Európa és a világ óceánjainak és tengereinek védelmére és fenntartható fejlesztésére irányuló stratégia és cselekvési terv (integrált tengerpolitika) kidolgozása indokolja elkötelezettségünket egy környezeti és társadalmi-gazdasági szempontból fenntartható KHP létrehozása iránt, amelynek tekintetében a Parlament döntéshozói hatásköre a Lisszaboni Szerződésben foglaltaknak megfelelően bővül,
- O. mivel a halászat az egyik legfőbb tengereket és tengeri erőforrásokat használó tevékenység, és ezért meghatározónak kell tekinteni az integrált tengerpolitika irányítása szempontjából,

2010. február 25., csütörtök

- P. mivel az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport, amelyben a világ minden tájáról érkező szakértők foglalnak helyet, értékelte az éghajlatváltozás hatását, és arra a következtetésre jutott, hogy több ökoszisztémát veszély fenyeget, ami az éghajlatváltozással összefüggésben álló tényezők és zavarok eddig példátlan kombinációjából ered,
- Q. mivel az Unió elsődleges joganyaga, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés felismerte a legkülső régiókat érintő kényszerek természetét, amelynek következtében – a körülmények állandó és kiterjedt jellege és együttes jelenléte miatt – e régiók földrajzi hátrányok és/vagy népességi problémák alapján különböznek az Unió más régióitól,
- R. mivel a szélesebb körű részvétel és a nagyobb hatékonyság érdekében a KHP-t úgy kell megszervezni, hogy multidiszciplináris megközelítést kell alkalmazni az ágazat által közvetlenül vagy közvetetten érintett valamennyi csoport, különösen a hivatásos halászok és a hobbihorgászok, az akvakultúra-ágazat termelői, a feldolgozóipar, a kiskereskedők, a hajótulajdonosok, e csoportok képviselői, a civil társadalom (beleértve a környezetvédő és fejlesztéssel foglalkozó nem kormányzati szervezeteket), a tudományos közösség és az intézményi szereplők bevonása során,
- S. mivel a KHP újabb reformjának jobban összhangba kell hoznia a halászati politikát az egységes piac szabályaival,
- T. mivel a KHP 2002. évi felülvizsgálatát követő valamelyes előrelépés ellenére a túlzott flottakapacitással és a halászati erőforrások szűkösségével összefüggő komoly problémák továbbra is fennállnak, azok mértéke térségenként változó, és e problémák az elmúlt években súlyosbodtak, súlyosan káros hatást gyakorolva a nem célzott fajokra és a tengeri környezetre általában és rossz állapotban tartva az ökoszisztémákat,
- U. mivel az olyan problémákat, mint a többletkapacitás és a halászati erőforrások szűkössége nem szabad endemikus vagy univerzális sajátosságnak tekinteni, hiszen a különböző flották és halászterületek között jelentős eltérések vannak, és mivel az e problémákra javasolt megoldások kidolgozásakor figyelembe kell venni az EU régiói közötti markáns eltéréseket,
- V. mivel tengereink a jelenleginél lényegesen nagyobb halmennyiségek eltartására képesek, és mivel ha elegendő időt hagynánk az állományok regenerálódására, jelentősen nagyobb mennyiségeket megengedő fogási korlátokat lehetne alkalmazni a fenntarthatóság megőrzése mellett,
- W. mivel a visszadobás elfogadhatatlan méreteket öltött, egyes kirívó esetekben a halászok a fogásaik nem kevesebb, mint 80 %-ának visszadobásáról számoltak be,
- X. mivel a KHP legsúlyosabb kudarca a megőrzés és irányítás területén folytatott politika volt, amely kidolgozása óta sem módosításon, sem felülvizsgálaton nem esett át, és mivel ezért a halászat területén egy új megőrzési és irányítási modell kidolgozására kell összpontosítani,
- Y. mivel az Európai Unió halászati politikájának a nemzetközi fórumokon tett kötelezettségvállalásaiban meghatározott célkitűzései a legnagyobb fenntartható hozam alapján történő irányítás és az elővigyázatosságon alapuló, és az ökoszisztéma-alapú megközelítés,
- Z. mivel a korszerű, versenyképes, környezetbarát és biztonságos halászflokkák fenntartása nem összeegyeztethetetlen a halászati kapacitás csökkentésével, amit a rendelkezésre álló erőforrások mennyiségéhez való igazítás érdekében több tagállam megbízható tudományos kutatások alapján – különböző mértékben – valóban végre is hajtott, és mivel az érintettek mindig is olyan intézkedéseket szorgalmaztak, amelyek nem hátráltatják az ágazatot, hanem kedvező hatásaikat fokozatosan fejtik ki, mint például a halbiomassza növelésére tett erőfeszítések, a halászati napok csökkentése, biológiai védelmi övezetek kijelölése vagy a kisipari halászat rangjának emelése,

2010. február 25., csütörtök

- AA. mivel a halászat azon gazdasági tevékenységek egyike, amelyeket a halállományoknak a tengeri ökoszisztémák rossz állapotával összefüggő megfogyatkozása a legsúlyosabban érint, és mivel jövőbeli fenntarthatósága attól függ, hogy a teljes tengeri ökoszisztéma jó állapotának és egyensúlyának helyreállítása révén képesek leszünk-e visszafordítani ezt a folyamatot; mivel – jövőbeli fenntarthatósága, valamint közép- és hosszú távú életképességének fokozása érdekében – magának az ágazatnak is hozzá kell járulnia ezen egyensúly helyreállításához,
- AB. mivel a halászat alapvetően fontos sok part menti közösség megélhetéséhez, amely közösségek több generáció óta folytatják ezt a tevékenységet, és ezzel hozzájárultak az érintett régiók gazdasági és társadalmi dinamikájához és az Unió kulturális örökségéhez, és mivel a halászati politikát úgy kell fejleszteni, hogy a hagyományos halászatot folytató valamennyi európai régióban fennmaradjon a halászat mint jövedelemforrás, és a történelmi jogok ne sérüljenek,
- AC. mivel a történelmi halászati jogokat eddig a viszonylagos stabilitás elve biztosította, és a viszonylagos stabilitás révén keletkezett előnyöket – a jövőbeli gazdálkodási rendszerek jellegétől függetlenül – továbbra is biztosítani kell a part menti közösségek számára,
- AD. mivel a kisipari halászflokk és a halásztól nagymértékben függő területek az új KHP keretében eltérő kezelést és nagyobb társadalmi-gazdasági támogatást igényelnek,
- AE. mivel annak ellenére, hogy a halfogásban tevőlegesen csak kis számban vesznek részt, a nők fontos csoportnak tekintendők, hiszen alapvető szerepet játszanak a KHP-hoz közvetlenül kapcsolódó olyan területeken, mint az akvakultúra, a feldolgozás, a marketing, a kutatás, az üzletvezetés, a képzés és a tengerbiztonság,
- AF. mivel – amint azt a mezőgazdasági ágazatban is felismerték – a nők a halászati ágazatban is egyenlőségekkel szembeülnek alacsonyabb bérek (esetenként a bér teljes hiánya), kevesebb szociális támogatás, sőt, egyes közösségekben vagy társaságokban a vezető testületekben való teljes jogú részvételük elé gördített akadályok formájában,
- AG. mivel a halászat és az akvakultúra termékei lényeges és egyre nagyobb mértékben használt forrásai az EU élelmiszer-szükséglete szempontjából alapvető minőségi fehérjéknek és egészséges zsíroknak,
- AH. mivel a Közösség halászflokkai és halászati ágazata kiváló minőségű élelmiszert biztosítanak, és alapvető szerepet játszanak a foglalkoztatás és a társadalmi kohézió tekintetében az Unió part menti, távoli, legkülső és szigeti régióiban, és alapvetően befolyásolják e régiók dinamizmusát,
- AI. mivel az elismert élelmiszerminőségi jogosítvánnyal ellátott halászati termékek piaci forgalomba hozatalának – a kifogástól az értékesítésig, a hizlalás vagy a feldolgozás közbeiktatásával (az érintett ágazattól függően) a környezeti fenntarthatóság kritériumai szerint kellene történnie, és e piacra helyezésnek hozzá kellene járulnia a termelők és fogyasztók fenntartható halászattal kapcsolatos tájékozottságának növeléséhez,
- AJ. mivel az FAO jelentős kutatásokat végzett a halászati és akvakultúra-termékek ökocímkezésére területén, és mivel 2005 márciusában az FAO Halászati Bizottsága iránymutatásokat dolgozott ki e témában, melyeket az Európai Bizottságnak fontolóra kell vennie,
- AK. mivel egy adott térség fenntartható fejlődésének előmozdítása fokozza a természeti környezet és az emberi tényezők közötti kölcsönhatást, és javítja a part menti közösségek életminőségét; mivel a halászati politikának abból kell kiindulnia, hogy az ökoszisztémák fenntarthatósága és a szerves részüket képező halászközösségek jóléte között kölcsönös függőségi viszony áll fenn,

2010. február 25., csütörtök

- AL. mivel a kisipari flották és a professzionális, ipari flották sajátosságai és problémái rendkívül eltérőek, és nem illeszthetők be egy egységes modellbe, ezért e flottákat eltérően is kell kezelni,
- AM. mivel manapság általánosan elfogadott, hogy vannak a halászati irányítást másképp megközelítő eszközök, amelyek jól kiegészíthetik a létező mechanizmusokat és jelentős szerepet játszhatnak az ágazat közösségi irányításában,
- AN. mivel egyes tagállamok már ki is dolgozták saját rendszereiket, ideértve például a konzervációs kreditrendszereket, melyek célja, hogy ösztönözzék a pozitív innovációt az ágazaton belül, és mivel az ilyen, tagállamok szintjén hozott intézkedések az érintettekkel együttműködésben a helyi feltételekre alkalmazhatók,
- AO. mivel gondosan mérlegelni kell a halászat irányításának legmegfelelőbb módjait, figyelembe véve az egyes tagállamok eltérő gazdasági, szociális és halászattal kapcsolatos körülményeit és nem tévesztve szem elől a szubszidiaritás szerepét sem, a halászati források kiegyensúlyozott, átfogó kezelésének biztosítása és annak lehetővé tétele érdekében, hogy a különböző flották a megfelelő részarányban férhessenek hozzá ezekhez a forrásokhoz,
- AP. mivel a halászati ágazat tevékenysége elsősorban olyan régiókba koncentrálódik, amelyek gazdasága igen érzékeny (többségükben az 1. célkitűzés alá tartozó régiók), és mivel az ágazat jelenlegi válsága jelentősen rontja e régiók gazdasági és társadalmi kohézióját,
- AQ. mivel széles körben elismerik a teljes tilalom alá eső tengeri rezervátumok értékét, mivel ez az eszköz védi a tengeri ökoszisztémákat, miközben halászati gazdálkodási előnyöket is kínál, feltéve, hogy a területek kijelölése és védelme során teljesülnek bizonyos minimális követelmények,
- AR. mivel az akvakultúra és fejlesztése stratégiai fontosságának közösségi szinten a lehető legnagyobb hangsúlyt kell kapnia mind társadalmi-gazdasági és környezetvédelmi szempontból, mind az élelmszerbiztonság tekintetében; mivel azonban az ágazatnak meg kell előznie a helyi tengeri környezet károsodását, illetve a vadon élő halállományok – elsősorban az akvakultúrákban nevelt számos faj táplálékaul kifogott nyílt tengeri kishalakkal állományainak – kimerülését,
- AS. mivel a kagylóhalászati tevékenységek az ágazat szerves részét képezik, bizonyos part menti övezetekben nagy jelentőségük van, és gyalogos kagylóhalászat esetén azt általában nők végzik; mivel ezeket a tevékenységeket maradéktalanul az új KHP hatálya alá kell vonni,
- AT. mivel az Uniónak koordinálnia kell a fejlesztéspolitikáját és a KHP-t, és több emberi erőforrást, valamint műszaki és költségvetési forrást kell szentelnie a halászati ágazatnak a harmadik országokkal folytatott fejlesztési együttműködés összefüggésében,
- AU. mivel a regionális halászati gazdálkodási szervezeteknek (RHGSZ-ek) és a halászati partnerségi megállapodásoknak alapvető és egyre fontosabb szerepet kellene játszaniuk a közösségi és nemzetközi vizek halászati erőforrásainak fenntartható kiaknázásában, jóllehet az e szervezetek teljesítményéről a közelmúltban készült számos jelentés súlyos működési problémákat tárt fel, ami az ENSZ közgyűlését arra készítette, hogy sürgős teljesítményjavító intézkedések megtételére szólítson fel,
- AV. mivel a regionális irányító szerveknek alapvető és fontos szerepet kellene játszaniuk a közösségi vizeken folytatott halászatban és a halászati erőforrások fenntartható kiaknázásában, lehetővé téve az irányítási döntések megfelelőbb szinten, az érintett szereplők bevonásával történő meghozatalát,
- AW. mivel a közös halászati politika alapvető az ágazat és a fogyasztók ellátásának garantálása szempontjából, hiszen a közösségi termelés több mint egyharmad része nemzetközi halászterületekről, illetve harmadik országok nemzeti joghatóság alá tartozó vizeiről (kizárólagos gazdasági övezeteiből) származik,

2010. február 25., csütörtök

- AX. mivel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázásával szembeni egyik legsúlyosabb fenyegetés, amely alapjaiban veszélyezteti a KHP-t, valamint a világtengerek felelősségteljesebb kezelésének előmozdítására irányuló nemzetközi erőfeszítéseket, és mivel a közösségi ellenőrző rendszert létrehozó, a közeljövőben végrehajtandó, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendelet célja az irányítás és a koordináció nyomon követésének további előmozdítása,
- AY. mivel az Európai Unióban elfogyasztott hal 60 %-a az EU vizein kívüli fogásból származik, amely arány nagyságának részben az is oka, hogy a KHP nem volt képes az EU polgárai által támasztott kereslet kielégítéséhez szükséges szinten fenntartani a halállományt,
- AZ. mivel a Bizottság már elismerte, hogy az EU-ban kötelező minimumméreteket nem teljesítő termékek jutottak be a közösségi piacra annak következményeképpen, hogy a fagyasztott termékekre vonatkozó forgalmazási szabályok alkalmazása kudarcot vallott,
- BA. mivel a halászati ágazatban jelenleg számos munkahelyet harmadik országokból származó dolgozók töltenek be, mert ez a munka egyre kevésbé vonzó a fiatalok számára a Közösségben,
- BB. mivel számos halfaj árának az utóbbi években bekövetkezett nagyarányú csökkenése rendkívül kedvezőtlen hatást gyakorolt a termelők bevételeire, miközben termelési költségeik olyan mértékben nőttek, hogy azokat nem képesek érvényesíteni az első eladás árában,
- BC. mivel a halászati termékek piacán bekövetkezett szerkezeti változások, valamint a termelők és vásárlók közötti elfogadható egyensúly eltolódása miatt olyan helyzet alakult ki, amely az elosztási és beszerzési láncok koncentrációjának következményeképpen egyre inkább az utóbbiak oligopóliumának tekinthető,
- BD. mivel a harmadik országok exportja számos esetben súlyos problémát támaszt a közösségi ágazat versenyképessége szempontjából, ezek a kivitelek ugyanis nem állnak összhangban a közösségi termelőkre és fogyasztókra alkalmazott szabványokkal és ellenőrzési rendszerekkel, amelyek növelik a közösségi termelők termelési költségeit,
- BE. mivel – hosszabb távon – az árcsökkenéssel jellemezhető helyzet a fogyasztók számára is kedvezőtlen következményekkel jár majd,

Általános rész

- üdvözli a Bizottság zöld könyv benyújtásával tett kezdeményezését, amely zöld könyv alapul szolgál a jelenlegi KHP sürgős és mélyreható reformja céljából annak korlátairól és kihívásairól folytatott konzultációs eljáráshoz és széles körű vitához, és egyúttal kéri, hogy az érdekelt felek nézeteit is vegyék tekintetbe;
- úgy véli, hogy a jelenlegi reform döntő fontosságú az európai halászati ágazat jövője szempontjából, és ha egy mélyreható reform elfogadása és alkalmazása megghiúsul, akkor ez azzal a következménnyel járhat, hogy a legközelebbi reform idején már nem lesz sem hal, sem halászati ágazat;
- egyetért a zöld könyvvel abban, hogy a gazdasági és szociális fenntarthatósághoz szaporodóképes halállományokra és működőképes ökoszisztemekre van szükség, aminek következtében az ökológiai fenntarthatóság az európai halászat gazdasági és társadalmi jövőjének alapvető előfeltétele;
- üdvözli továbbá a Bizottság által leszögezett, a KHP hatékony és sikeres reformját irányító fő elveket, nevezetesen az ágazat felelősségének növelését a jó halászati gyakorlatnak kedvező feltételek megteremtése révén és hosszú távú halászati irányítási modellek létrehozását és kiigazítását a hagyományos, teljes kifogható mennyiségen (TAC) és kvótákon alapuló, jelenleg érvényben lévő rendszert kiegészítő és tökéletesítő eszközök létrehozása, valamint a túlzott flottakapacitás problémájának kezelése érdekében;

2010. február 25., csütörtök

5. üdvözlöi a KHP öt strukturális hiányosságának Bizottság általi elemzését, és egyetért a Bizottság azon nézetével, miszerint a reformban központi szerepet kell kapnia ennek az öt aspektusnak, melyek a következők: a túlzott flottakapacitás mélyen gyökerező problémája; a pontatlan szakpolitikai célkitűzések, amelyek nem adnak kellő támpontokat a döntéshozatalban és a végrehajtásban; a rövid távú szemléletet előtérbe helyező döntéshozatali rendszer; olyan keretrendszer, amely az ágazatra nem ruház elegendő felelősséget; a politikai akarat hiánya a szabálykövető magatartás biztosítására, valamint az ágazatban a szabálykövető magatartás alacsony foka;
6. üdvözlöi annak felismerését, hogy egyszerűsített keret bevezetésére van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a későbbiekben elfogadandó fellépések optimális eredménnyel járjanak, és következésképpen aláhúzza, hogy ennek eléréséhez még több erőfeszítést kell tenni;
7. ismételten hangsúlyozza, hogy a KHP fő céljával azt kell kitűzni, hogy a halpopulációk helyreállítása és az ágazat gazdasági életképességének visszaállítása révén biztosítsa mind a halászati források, mind a halászok jövőjét;
8. megerősíti, hogy a közös halászati politikának a halászati ágazat hosszú távon fenntartható fejlődését kell biztosítania annak érdekében, hogy az ágazat hozzá tudjon járulni a part menti közösségek társadalmi-gazdasági életképességének védelméhez, biztosítva a halászati források fenntarthatóságát, azzal a céllal, hogy garantálva legyen a lakosság halászati termékekkel történő ellátása, az élelmiszer-szuverenitás és -biztonság, a munkahelyek megőrzése és a halászok életkörülményeinek javítása, így a halásztól erősebben függő part menti övezetek fenntartható fejlődése;
9. úgy véli, hogy a halászati gazdálkodást gondosan meg kell tervezni annak érdekében, hogy a halászati tevékenységek a lehető legkisebb hatással járjanak a járulékos és a függő fajokra nézve, és hogy a lényeges döntések meghozatala előtt környezeti hatástanulmányok készüljenek, amint az számos más ágazat esetében szokásos;
10. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi KHP az egyik leginkább integrált közösségi szakpolitika, amely kiterjedt hatáskört biztosít a Közösségnek, és következésképpen felelősséggel ruházza fel azt a tengeri erőforrások irányításáért és megőrzéséért, és egyúttal kéri az érdekelt felek szorosabb bevonását;
11. hangsúlyozza, hogy a KHP – 27 évvel a létrehozása után – a 2002. évi széles körű reform ellenére egyes halászati tevékenységek tekintetében komoly problémákkal küzd, köztük a legfontosabbak a túlhalászás, a pontosan meghatározandó többletkapacitás a halászflootta egyes részeinél, az energiahatékonyság hiánya és a pazarlás, a halállományokra vonatkozó megbízható kutatások hiánya, további szempontok pedig az ágazatot jelenleg sújtó gazdasági és szociális visszaesés, a halászati és akvakultúra-piac globalizációja, az éghajlatváltozás következményei és az erőforrásoknak a tengeri ökoszisztémák rossz egészségi állapotából fakadó, egyre erőteljesebb kimerülése;
12. úgy véli, hogy minden halászati politikának számos – társadalmi, környezeti és gazdasági – tényezőt kell figyelembe vennie, ami integrált és kiegyensúlyozott megközelítést igényel, és nem egyeztethető össze olyan felfogással, amely előzetesen meghatározott fontossági sorrend alapján rangsorolja ezeket a tényezőket;
13. hangsúlyozza, hogy a halászat mint stratégiai ágazat, valamint a halászközösségek életképességének megóvása és a tengeri ökoszisztémák fenntarthatóságának megőrzése nem összeegyeztethetetlen célok;
14. úgy véli, hogy az olyan problémák, mint a túlhalászás, a túlzott kapacitás, a túlzott mértékű beruházások és a pazarlás nem tekinthetők endemikus vagy univerzális jellegűnek, hanem inkább az egyes halászfloktákra és halászati tevékenységekre sajátosan érvényeseknek, és orvoslásukat oly módon kell megoldani, amely ezeket a sajátosságokat figyelembe veszi;
15. rámutat, hogy a Parlament előző ciklusai során már felhívta a figyelmet arra, hogy a KHP szabályait nem tartja be megfelelően az összes szereplő, és többször felszólította az EU illetékes szerveit és valamennyi tagállamot, hogy fokozzák az ellenőrzést, hangolják össze a felügyelet, a szankcionálás szempontjait és a fogások bejelentésére szolgáló rendszereket, biztosítsák a vizsgálati eredmények átláthatóságát, és erősítsék meg a közösségi felügyeleti rendszert annak érdekében, hogy a legfőbb érdekelt felek bevonása és nagyobb felelősséggel való felruházása révén megteremtse a szabálykövetés kultúráját;

2010. február 25., csütörtök

16. tudomásul veszi, hogy az új ellenőrzési szabályok számos olyan intézkedést tartalmaznak, amelyek sikere és költséghatékonysága a KHP reformjának fényében megkérdőjelezhető;
17. hangsúlyozza, hogy a KHP számos olyan problémával szembesül, amelynek gyökere az, hogy nem sikerült végrehajtani a helyes kormányzás elveit;
18. hangsúlyozza, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően a Parlament már nem csupán konzultációs testület lesz, hanem társjogalkotóvá válik a halászati ágazat tekintetében, a Tanáccsal közös döntéshozatali hatáskörrel, kivéve a teljes kifogható mennyiségek és a kvóták megállapítását;
19. rámutat, hogy az RHGSZ-eknek és a halászati partnerségi megállapodásoknak alapvető szerepet kell játszaniuk a jó halászati gyakorlat irányításában és alkalmazásában saját illetékességi területükön belül, és hogy az EU álláspontjának a halászati területek lehető legmagasabb színvonalú megőrzésének és irányításának előmozdítására kell irányulnia;
20. úgy véli, hogy az EU vizei tekintetében a tagállamok és a fontos érdekelt felek bevonásával regionális irányítási szerveket kellene létrehozni, amelyek az illetékes EU joghatóságokon belül kulcsszerepet játszanának a jó halászati gyakorlat irányításában és alkalmazásában;
21. hangsúlyozza, hogy a KHP reformjának 2011-ig le kell zárulnia annak biztosítása érdekében, hogy kellően figyelembe lehessen venni az Unió következő pénzügyi keretének vitája során, és hogy a megújult KHP-t teljes körűen végre lehessen hajtani;
22. hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a tudományos ismereteket és az ágazat igényeit feltáró alkalmazott műszaki kutatást a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt káros hatások minimalizálása érdekében, valamint hogy a halászati erőforrások védelmére és fenntartható kiaknázására irányuló politikát kell kialakítani és fokozatosan tökéletesíteni a szövetkezeti ágazatban tevékenykedő kutatók – mint megfigyelők és a regionális tanácsadó testületek teljes körű képviselői – bevonásával és részvételével; hangsúlyozza továbbá, hogy a halászati tevékenységekre és a tengeri ökoszisztémákra vonatkozó pontos tudományos adatok hiánya semmiképpen sem gátolhatja meg az elővigyázatos megközelítés alkalmazását az új közös halászati politikában;
23. hangsúlyozza, hogy a halászati irányítási modellek módosítására irányuló eljárások összetettsége és a folyamat során esetleg jelentkező – különösen jogi természetű – nehézségek ellenére ezek nem képeznek leküzdhetetlen akadályt, amint azt a világ más részein sikeresen alkalmazott más irányítási modellek is mutatják; felhívja a Bizottságot, hogy gondosan vizsgálja meg a meglévő halászati irányítási modelleket kiegészítő új irányítási modellek bevezetésének lehetőségét;
24. felhívja a figyelmet arra, hogy a kivonási intézkedések ellenére továbbra is problémát jelent a túlzott kapacitás, továbbá az európai flotta – különösen a kisipari flotta – nem újult meg kellően, és továbbra is vannak olyan hajók, amelyek elavultak vagy nagyon régiiek és korszerűsítésre vagy lecserélésre szorulnak a fedélzeti biztonság fokozása és a környezeti hatás csökkentése érdekében, a halászati kapacitás növelése nélkül;
25. hangsúlyozza a halászokat képviselő szövetségek, a termelői szervezetek és az ágazatban működő más társulások fontosságát az ágazat zökkenőmentes működése és fejlődése szempontjából;
26. hangsúlyozza, hogy a fenntartható akvakultúra sikere a nemzeti és/vagy helyi szintű vállalkozásbarát környezettől függ, és hogy szükség van arra, hogy a tagállamok és a regionális hatóságok számíthassanak egy olyan közösségi keretrendszerre, amely elősegíti az ágazat harmonikus fejlődését, és teljes mértékben kihasználja az ágazat kínálta gyarapodási és munkahely-teremtési lehetőségeket;

2010. február 25., csütörtök

27. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió népességének növekedése és a jövőbeli uniós bővítések, valamint az éghajlatváltozás jelentős hatást gyakorolhatnak a jelenlegi halászati és halgazdálkodási irányítási struktúrára;
28. meglepve állapítja meg, hogy a halászkikötők halászati ágazatban betöltött kulcsszerepe nincs megemlítve a zöld könyvben, tekintettel arra, hogy a kikötőknek jelentős szerepe van a halak kirakodására, tárolására és elosztására szolgáló létesítmények szempontjából; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy emelje ki a kikötők halászati ágazatban betöltött szerepét, tekintettel azon fejleményekre, amelyek szükségessé teszik az infrastruktúra korszerűsítését; úgy véli továbbá, hogy Európa halászkikötői a jövőben hozzájárulhatnak majd a tanúsítási rendszerek kialakításához és biztosításához, valamint a halfogások jobb nyomon követhetőségéhez;
29. hangsúlyozza, hogy a nőknek az ágazat tevékenységeibe való teljes körű, a férfiakéval egyenrangú bevonása alapvető célkitűzés, amelynek tükröződnie kellene az ágazat vonatkozásában kialakított és elfogadott valamennyi politikában és intézkedésben;
30. ismételten hangsúlyozza, hogy a halászat alapvetően fontos tevékenység, nem csupán az élelmiszer-termelés szempontjából, hanem társadalmi, szabadidős és kulturális szempontból is, és Európa sok part menti régiójában ez képezi a fő – egyes esetekben pedig az egyetlen – megélhetési forrást azoknak a családoknak, amelyek közvetlenül vagy közvetetten függenek tőle, továbbá segít felélnkíteni a part menti területeket, és összetartani társadalmi-gazdasági szövetségüket, az egyéb tengeri tevékenységekkel együtt;
31. szükségesnek tartja a nők halászatban és a halászati területek fenntartható fejlődésében betöltött szerepének értékelését és megbecsülését; felszólítja a tagállamokat, hogy hozzák meg a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a segítséget nyújtó házastársak legalább az önálló vállalkozókkal egyenlő szintű védelemben részesüljenek, ez utóbbiakkal azonos feltételek mellett, többek között a foglalkozás űzésére és a halászati jogra vonatkozóan; egyúttműködésre szólítja fel a Bizottságot és a tagállamokat annak érdekében, hogy – az 1198/2006/EK rendelet 11. cikke értelmében – előmozdítsák és az Európai Halászati Alap végrehajtásának különböző fázisaiba beemeljék az esélyegyenlőség elvét (beleértve a tervezési, a végrehajtási, a monitoring és az értékelési fázist);
32. sürgeti a Bizottságot, hogy a halászati ágazat legkiszolgáltatottabb csoportjai, különösen a dolgozó nők, a halásznők és a kagylószedő nők regionális tanácsadó testületekben való részvételének ösztönzésével biztosítsa, hogy e csoportok ne kerüljenek hátrányos helyzetbe a hozzáférési jogok elosztása során;
33. ragaszkodik ahhoz, hogy a jövőbeli pénzügyi kísérő intézkedéseknek figyelembe kell venniük a KHP új célkitűzéseit; úgy véli ezzel összefüggésben, hogy a 2014–2020 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keret keretében megtárgyalandó pénzügyi forrásoknak megnövelt költségvetést kell biztosítaniuk a KHP számára, ami megteremti majd a reformra vonatkozó, már elfogadott iránymutatások teljes körű végrehajtásához és gyakorlati kialakításához szükséges pénzügyi feltételeket; hangsúlyozza, hogy a közös halászati politika tisztességes közösségi finanszírozást tételez fel, melynek célja annak garantálása, hogy a tengeri erőforrásokat a gazdasági, környezeti és társadalmi fenntarthatóság biztosítása mellett aknázzák ki; elutasít minden, a KHP kiadásainak újra nemzeti hatáskörbe történő utalására irányuló kísérletet;
34. úgy véli, hogy az ágazatnak nyújtott közösségi támogatás a jelenlegi, 2007–2013-as többéves pénzügyi keretben meghatározott, egymást követő csökkenése, és különösen az Európai Halászati Alap és a közös piacszerzés előirányzatainak csökkenése hozzájárult az ágazat helyzetének romlásához;
35. hangsúlyozza, hogy a szolidaritás elvének és a gazdasági és társadalmi kohézióknak megfelelően a strukturális és kohéziós alapok elosztásakor, beleértve az EHÁ-t is, fenn kell tartani a konvergencia elvét;
36. úgy véli, hogy átmeneti időszakot kell biztosítani annak érdekében, hogy a KHP reformját kellőképpen összhangba lehessen hozni e közös politika jelenlegi keretével;

2010. február 25., csütörtök

Egyedi szempontok

Az erőforrások védelme és megőrzése és a tudományos ismeretek

37. úgy véli, hogy a csökkent halászati lehetőségek, valamint a nagyfokú szennyezettség és az erőteljesebb nemzetközi verseny gazdasági és társadalmi következményeinek visszafordítására irányuló közös halászati politikai kötelezettségvállalásoknak összeegyeztethetőnek kell lenniük az ágazat hosszú távú fenntarthatóságával;

38. továbbra is úgy véli, hogy a KHP-nak ökoszisztémán alapuló megközelítést kellene alkalmaznia, amelyet minden, a tengeri környezetet érintő gazdasági tevékenység során egyaránt figyelembe kellene venni, hangsúlyt fektetve az integrált irányításra a part menti övezetekben, ahol összetett ökoszisztémák találhatóak, és ahol meg kell találni a nagyon kényes ökológiai egyensúlyt a környezeti, gazdasági, társadalmi, rekreációs és kulturális érdekek között; felszólítja a Bizottságot e tekintetben annak biztosítására, hogy a KHP reformja az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében elfogadott intézkedéseket is magában foglalja, és megfelelő finanszírozást biztosítson ezen intézkedések végrehajtásához;

39. fenntartja, hogy a halfajok túlélését és/vagy fenntarthatóságát fenyegető kockázatok megelőzése érdekében a KHP-nak továbbra is alkalmaznia kell az elővigyázatosság elvét, amelyet a felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódex és a New York-i megállapodás is rögzít;

40. úgy véli, hogy a halállományokhoz való hozzáférésnek a jövőben nem kizárólag a korábbi halfogások kritériumán kellene alapulnia, hanem környezetvédelmi és szociális kritériumokat (például a halászfelszerelés szelektivitása és ennek eredményeként a járulékos halfogás és halvisszadobás, a tengeri élőhelyben okozott zavar, a helyi gazdasághoz való hozzájárulás, az energiafogyasztás és a szén-dioxid-kibocsátás, a végtermék minősége, a foglalkoztatás, és a KHP szabályainak való megfelelés) kellene fokozatosan bevezetni annak meghatározására, hogy kinek van joga a halfogáshoz, valamint úgy véli, hogy elsőbbséget kell biztosítani az emberi fogyasztás céljára történő halászatnak; meggyőződése, hogy e kritériumok alkalmazása olyan dinamikát indíthat el, amelynek eredményeként javul a halászat gyakorlata, és a halászati iparág fenntarthatóbbá válik környezeti, szociális és gazdasági szempontból;

41. úgy véli, hogy a hagyományos halászati jogokat korábban a viszonylagos stabilitás elve biztosította, és bármilyen új gazdálkodási rendszernek meg kell tartania a part menti közösségekben a viszonylagos stabilitás révén keletkezett jövedelmeket;

42. meggyőződése, hogy a halak visszadobása fenntarthatatlan halászati gyakorlat, amelyet fokozatosan fel kell számolni, és úgy véli, hogy ezt a halászok szelektivitásának javítása irányába ható pozitív, és ahol szükséges, negatív ösztönzők kialakításával kell megvalósítani; úgy véli, hogy amennyiben az ösztönzők megfelelő időkereten belül nem csökkentik a visszadobások mértékét, úgy visszadobási tilalmat kell elrendelni;

43. fenntartja, hogy az ágazat fent említett hosszú távú fenntarthatósága, az ökoszisztéma-alapú megközelítés, az elővigyázatosság elvének alkalmazása és a megfelelő felszerelés használata csak egy olyan decentralizált halászati politika összefüggésében valósulhat meg, amelyben a döntéseket az egyes halászterületekre és tengeri régiókra jellemző helyzetnek megfelelő módon hozzák meg;

44. szükségesnek véli a környezeti szempontból rendkívül érzékeny (a biológiai erőforrások elsődleges párházi és ivóhelyeként szolgáló) part menti területek hatékony védelmének garantálását;

45. sürgeti a Bizottságot, hogy mérje fel az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében elfogadott intézkedések végrehajtásának a halászterületekre és a tengeri környezetre gyakorolt hatását;

46. véleménye szerint az átfogó flottafelmérést össze kell vetni a kifogható halállományokkal annak megállapítása érdekében, hogy mely flották vannak egyensúlyban az erőforrásokkal, és melyeket és milyen mértékben kell csökkenteni a 2371/2002/EK rendelet előírásainak megfelelően;

2010. február 25., csütörtök

47. hangsúlyozza, hogy az ellenőrző rendszerről szóló, 2009. november 20-án elfogadott új ellenőrzési rendeletben (1224/2009/EK tanácsi rendelet 55. cikkének (1) bekezdése) foglaltak szerint a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy „a területükön és a közösségi vizeken a szabadidős horgászati tevékenységeket oly módon folytassák, amely összhangban van a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival”;

48. sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az egyes halragadozók, például a túlzottan nagy méretű foka- és kormoránpopulációk által a halászatnak okozott súlyos károk szociális következményeit;

49. rámutat, hogy a halászattal kapcsolatos alkalmazott kutatások és tudományos ismeretek több beruházást igényelnek nemzeti és európai szinten, a kollektív kutatószervezetek ösztönzése érdekében, amelyeknek hozzáértése és tapasztalata az elmúlt évek során növekedett, és rámutat, hogy a halászati ágazatot hatékonyabban be kell vonni a kutatási keretprogramok témáiba; hangsúlyozza, hogy a halászattal kapcsolatos kutatásokat és ismereteket európai szinten kell koordinálni; alapvető fontosságúnak tartja, hogy csökkenjen a tudományos vizsgálatokban szereplő bizonytalanságok száma, és hogy megfelelő társadalmi és gazdasági adatok keletkezzenek és kerüljenek be a vizsgálatokba; véleménye szerint szorgalmazni kell az érdekelt felek által nyújtott információk beépítését a vizsgálatokba; hangsúlyozza, hogy az új, ökoszisztéma-alapú megközelítés több tudományágot átfogó kutatást feltételez;

50. hangsúlyozza, hogy a tudományos halászati kutatás a halászati irányítás alapvető eszköze, amely nélkülözhetetlen a halászati erőforrások alakulását befolyásoló tényezők azonosításához, mennyiségi elemzések elvégzéséhez, az állományok alakulásának előrejelzését lehetővé tevő modellek kidolgozásához, valamint a halászati eszközök, a flották és a halászok munka- és biztonsági feltételeinek javításához, illetve ismereteik és tapasztalataik bővítéséhez;

51. rámutat arra, hogy a tudományos kutatásnak figyelembe kell vennie a halászati tevékenység társadalmi, környezeti és gazdasági összetevőit; alapvető fontosságúnak tartja a különböző halászati irányítási rendszerek, illetve eszközök foglalkoztatásra és a halász közösségek alakulására gyakorolt hatásának elemzését;

52. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy megfelelő munkakörülményeket, tisztességes jogokat és fizetést biztosítsanak a tudományos halászati kutatásban részt vevő kutatóknak és műszaki szakembereknek;

53. véleménye szerint egyre növekvő mértékben kell használni az ágazat számára fontos információs technológiákat és számítógépesített rendszereket az adatok összegyűjtésére és továbbítására a regionális és nemzeti közigazgatások és szakemberek, valamint a termelői szervezetek számára egyaránt, az információk hozzáférhetőbbé és átláthatóbbá tétele céljából;

54. véleménye szerint az új technológiák halászajók fedélzetén való kötelező (a halászat felügyelete és ellenőrzése céljából történő) használatát az ágazat alkalmazkodásának megkönnyítése érdekében fokozatosan, átmeneti időszak meghatározásával kell bevezetni;

55. elismeri, hogy a célfajok, valamint a nem célzott fajok – halak, cápák, teknősök, tengeri madarak, tengeri emlősök stb. – érző lények, és felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson támogatást olyan fogási és leölési módszerek kifejlesztésére, amelyek csökkentik a tengeri állatvilág szükségtelen szenvedését;

Jövedelmezőség és szakmai fejlődés

56. rámutat arra, hogy a KHP reformjának figyelembe kell vennie az EU azon döntését, hogy a halállomány kiaknázását a legnagyobb fenntartható hozam célkitűzésének eszközével kell irányítani – amelyet inkább a kiaknázás szintjének felső határaként kell felfogni, nem pedig célértékként –, de hangsúlyozza, hogy ezt össze kell egyeztetni egy olyan, több fajra kiterjedő megközelítéssel, amely az adott halászati területen található összes faj helyzetét figyelembe veszi, és kerüli azt a jelenlegi megközelítést, amely a legnagyobb fenntartható hozamot állományonként alkalmazza; véleménye szerint e célkitűzést célszerű volna gyakorlati szempontok alapján végrehajtani, tudományos adatokra alapozni, és felmérni az általa okozott gazdasági-társadalmi következményeket;

2010. február 25., csütörtök

57. hangsúlyozza a halászok és kutatók közötti együttműködés gazdasági és politikai támogatásának fontosságát, annak érdekében, hogy a tengeri feltételeket valóságosabban tükröző információk alapján lehessen tanácsot adni, és azokat gyorsabban végre lehessen hajtani;

58. hangsúlyozza a halászati ágazat jelentőségét a gazdasági-társadalmi helyzet, a foglalkoztatás, valamint a gazdasági és társadalmi kohézió legkülső régiókban való előmozdítása terén; emlékeztet arra, hogy az EU legkülső régiói távoli és elszigetelt elhelyezkedésük, sziget mivoltuk, kis méretük és kedvezőtlen domborzati és éghajlati viszonyaik, valamint kisszámú – elsősorban halászati – terméktől való függőségük, korlátozott piacaik, kettős jellegük (közösségi régióként és fejlődő országok környezetében elhelyezkedő területként) miatt társadalmi-gazdasági szempontból hátrányosabb helyzetben vannak, és e sajátosságok igazolják a pozitív diszkrimináció alkalmazását a KHP egyes területein, különösen a halászflootta felújításának és korszerűsítésének támogatása vonatkozásában;

59. sürgeti a Bizottságot, hogy ismerje el a legkülső régiók és a gazdasági túlélésük szempontjából szinte teljes mértékben a halásztól függő távoli szigetek közösségeinek sajátos jellemzőit és a köztük lévő különbségeket, és mozdítsa elő az e régiókban folyó halászat biológiai és társadalmi fenntarthatósága érdekében tett támogató intézkedéseket;

60. támogatja a POSEI-halászatnak (a távoli fekvés miatt a legkülső régiók egyes halászati termékeinek forgalomba hozatalához kapcsolódó többletköltségekre vonatkozó kompenzációs program) a POSEI-mezőgazdasághoz hasonló folytatását; ezzel kapcsolatban úgy vélekedik, hogy ennek a programnak állandó jelleggel érvényben kellene maradnia, hiszen a távoli fekvés állandó tényező;

61. szükségesnek tartja olyan, a tulajdonosokat, a munkavállalókat, a feldolgozóipart, a közvetítőket stb. egyesítő szakmaközi csoport létrehozását a halászatban, amely előmozdítaná az ágazaton belül termelési vagy értékesítési láncban feljebb és lejjebb elhelyezkedő érdekelt felek közötti párbeszédet;

62. sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon létre különleges közösségi programokat az általában kis- és középméretű halászegységek által folytatott, part menti kisipari és nem üzemi halászatok, valamint a kagylóhalászat támogatására annak érdekében, hogy segítsen e halászatoknak hagyományos szerkezeti nehézségeikkel megbirkózni egyrészt az EHA által biztosított lehetőségek jobb kihasználásán keresztül, amelyek közül több intézkedés már most is kizárólag a kis- és középvállalkozások problémáit célozza meg, másrészt annak révén, hogy nagyobb piaci hozzáférést tesz lehetővé számukra és segíti termékeik értékének növelését;

63. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a halászok és a hajóskapitányok megfelelő képzését – többek között a halászatban „bevált gyakorlatokat” és a tengeri ökológia alapjait oktató kötelező programokban való részvételt szakmai képzést igénylők számára – annak érdekében, hogy növeljék a végzettségek társadalmi rangját és a szakma presztízsét, illetve hogy alkalmazkodóképebb fiatalokat vonzzanak e pályára, akik képesek a szakmai mobilitásra és vállalkozóbb szellemű hozzáállást honosítanak meg az ágazatban, valamint építsék be e képzésbe az összes olyan műszaki, tudományos és kulturális elemet, amelyek segítségével túl lehet lépni ama széles körben elterjedt felfogáson, mely szerint a halászat periférikus tevékenység;

64. hangsúlyozza, hogy a szakmai képzések kulcsfontosságúak a termelékenység fokozása és a munkabérek növelése szempontjából egyaránt; rámutat, hogy a képzést igénylő munkák a fejlett technológiájú vállalkozásokra jellemzők, továbbá kedvezőbb bérezést, az előírások alaposabb ismeretét (és ezáltal az azoknak való megfelelés nagyobb esélyét), valamint a halászat és az ökoszisztémák közötti kölcsönhatás jobb megértését és tiszteletét vonják maguk után;

65. úgy véli, hogy a halászati és kagylóhalászati ágazat minden szereplőjének, a férfiaknak és nőknek egyaránt, az Európai Unió pénzügyi eszközeihez könnyebb hozzáférést kell garantálni, továbbá ugyanolyan feltételeket kell biztosítani számukra az összes tagállamban, az egyes tagállamok szociális jóléti rendszerén belüli társadalombiztosítási fedezet és védelem garantálása érdekében; hangsúlyozza, hogy stratégiát kell kialakítani azon halászok pénzügyi támogatására vonatkozóan, akik csökkenést tapasztalhatnak a munka mennyiségében vagy elveszíthetik munkájukat amiatt, hogy a halászati kapacitást a rendelkezésre álló halállomány nagyságához vagy a halállomány helyreállítási terveihez kell igazítaniuk;

2010. február 25., csütörtök

66. felhívja a tagállamokat, hogy saját munkajogi kereteiken belül érjenek el olyan kollektív megállapodásokat, amelyeket a munkafeltételeik és biztonságuk javítása érdekében az európai halászflokknak is el kell fogadniuk;

67. fontosnak tartja a termelők nagyobb fokú bevonását a friss hal és egyéb halászati termékek értékesítési láncolatába, illetve e láncolatban a közvetítők számának csökkentését, továbbá a termelői szervezeteknek és más érdekelteknek a halászat irányításába és a halászati termékek forgalmazásába történő bevonásának egyre fokozottabb mértékű előmozdítását annak érdekében, hogy a halfogással foglalkozó ágazat a lehető legnyereségesebbé váljon, valamint a láncolat lerövidítésére képes termelők összes közvetlen értékesítési és forgalmazó tevékenysége ösztönzést és támogatást kapjon;

68. felhívja a Bizottságot a fogyasztók tájékoztatásának fokozására a halászati termékek eredetére és minőségére vonatkozóan, egy speciális ökcímkezési program kidolgozására azzal a céllal, hogy javítsa a halászati termékek imázsát és előmozdítsa a fogyasztók egészségét, mindezt szigorú ellenőrzésre és teljes nyomon követhetőségre alapozva a nyersanyag beszerzésének pillanatától a végtermék értékesítésének pillanatáig, mind a friss halfogások, mind a halászati tevékenységből vagy az akvakultúrából származó feldolgozott termékek értékesítése tekintetében;

69. ismételten hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az ellenőrzési és tanúsítási intézkedéseknek való szigorú megfelelést a közösségi piacra érkező – többek között importált – halászati és akvakultúra-termékek esetében beazonosításuk, valamint annak megállapítása érdekében, hogy fenntartható halászatokból való-e, és amennyiben igen, feldolgozásuk megfelelő volt-e, rámutat továbbá annak szükségességére, hogy az importált termékek nyomon követhetőek legyenek és teljesítsék a közösségi termékekre vonatkozó egészségügyi, környezetvédelmi és társadalmi követelményeket, mivel a cél az, hogy egyenlő versenyfeltételeket teremtsünk a közösségi piacon;

Irányítási modellek, decentralizáció, nagyobb felelősség és felügyelet

70. rámutat arra, hogy mivel a halászat egy megújuló természeti erőforrást kiaknázó tevékenység, a halászati gazdálkodás elsődleges és legfőbb feladata az összes halászati erőforrásnak oly módon történő (közvetlen vagy közvetett) ellenőrzése, hogy megvalósuljon az erőforrások fenntarthatóságának megfelelő lakossági halellátás biztosításának célkitűzése;

71. elengedhetetlennek tartja az ágazatot illetően közép- és hosszú távú döntések meghozatalát lehetővé tevő politikai keret létrehozását, a tengeri ökoszisztéma, a halászat sajátos természetét és az egyes európai halászflokkok és halászati vállalkozások jellegzetességeit figyelembe vevő különböző működési tervek alkalmazásával;

72. úgy véli, hogy míg a hosszú távú stratégiai célkitűzéseket uniós szinten lehet kialakítani, az egyes működési tervek kidolgozásának és végrehajtásának tényleges felelősségét a tagállamokra és a regionális szervekre kell ruházni, amellett, hogy a fő célkitűzések megvalósításában az uniós intézmények is szerepet kapnak;

73. úgy véli, hogy hosszú távú gazdálkodási és helyreállítási terveket kell kidolgozni valamennyi uniós halászterületre és/vagy földrajzi halászati régióra vonatkozóan; felszólít arra, hogy ezek tudományos szakvéleményen alapuló, megelőző jellegű tervek legyenek, amelyek megfelelnek az ökoszisztéma-megközelítést biztosító következetes kritériumoknak; úgy véli, hogy e terveket rendszeresen ellenőrizni kell, hogy szükség esetén hozzá lehessen igazítani azokat bármilyen új körülményhez;

74. úgy véli, hogy az irányítási és helyreállítási terveket tudományos szempontból értékelni kell és szigorú – szimuláció révén elvégzett – próbáknak kell alávetni annak biztosítása érdekében, hogy a tengeri környezetre vonatkozó tudományos ismereteinkből és a halállomány sajátosságából adódó számtalan bizonytalanság ellenére magas valószínűséggel el lehessen érni a célkitűzéseket;

75. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a túlhalászás kezelésére irányuló összes alternatív intézkedést, valamint a halászflokkok egy részének a halászati kapacitás növelése nélkül történő korszerűsítése lehetőségeit;

2010. február 25., csütörtök

76. úgy véli, hogy a halászati ágazat közvetlenebb részvétele a KHP kialakításában és irányításában jelentős mértékben csökkentheti a visszadobásokat; úgy véli, hogy a lehető legnagyobb támogatást kell biztosítani az eredményalapú igazgatásra vonatkozó kísérleteknek; úgy véli, hogy ehhez az ellenőrzési rendelet (az 1224/2009/EK tanácsi rendelet) felülvizsgálatára lesz szükség, még ha azt csak 2009 végén fogadták is el;

77. fenntartja, hogy a halászati ágazatra vonatkozó irányítási rendszernek el kell hagynia a hagyományos felülről lefelé irányuló megközelítést, és ehelyett – anélkül, hogy ez regionális diszkriminációhoz vagy a halászati politika közös végrehajtásának megzavarásához vezetne – a regionalizáció és a szubszidiaritás (horizontális decentralizáció) elveire, a viszonylagos stabilitás elvének értékelésére és az értékelés nyomán tett, az elv rugalmasabb alkalmazását sürgető esetleges megállapításokra, valamint az ágazatban dolgozó szakmabeliek és más érdekelték részvételére kell hangsúlyt fektetnie; tekintettel a közösségi halászati flotta különféle egyedi jellemzőire, határozottan elutasít minden olyan kísérletet, amely egy egységes közösségi halászati irányítási modell elfogadására irányul, és ehelyett felszólít a különböző európai tengerek sajátos jellegzetességeinek kellő figyelembevételére; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy el kell kerülni az európai piacokon jelen lévő termelők egyenlő esélyeinek illetve a versenyfeltételek harmonizálásának veszélyeztetését;

78. sürgeti a Bizottságot, hogy törekedjen a part menti kisipari halászat irányítására vonatkozó különálló, egyértelműen meghatározott, liberális, bürokrácia mentes és egyszerűsített modell megalkotására, melyben az európai intézmények a tagállamok által elérendő átfogó célkitűzéseket a tagállamok stratégiáival összhangban határozzák meg;

79. felismeri, hogy az önszabályozás és a regionalizáció lehetőségeket rejt magában a szabálykövető magatartás kultúrájának megalkotásához;

80. úgy véli, hogy az érdekelt felek bevonása a halászati irányítási politikák kialakításába és kezelésébe hatékonyabb irányítási intézkedésekhez vezethet, ezért úgy véli, hogy az egyéni, helyi vagy tagállami szinten kezdeményezett pozitív innovációt el kell ismerni, valamint bátorítani és ösztönözni kell;

81. fontosnak tartja, hogy valamennyi érintett fél részvételével intézményi és ágazati szinten több vita folyjon és elemzés készüljön a KHP esetleges decentralizációjával kapcsolatban;

82. sürgeti a Bizottságot, hogy gondosan vizsgálja meg a teljes kifogható mennyiség (TAC) alapuló rendszert és a kvótarendszert kiegészítő új halászati irányítási modellek alkalmazásának lehetőségét – kivéve azokat a területeket, ahol ez a rendszer továbbra is megfelelő lehet –, mivel ezek az intézkedések megkönnyítenék a visszadobást megtiltó politika bevezetését és lehetővé tennék a halászati flotta számára, hogy rugalmasabb módon – a halállomány tényleges változatossága és eloszlása függvényében – alkalmazkodjon; sürgeti a Bizottságot annak feltárására, hogy szükség van-e változtatásokra, és ha igen, milyen változtatásokat kellene végrehajtani a viszonylagos stabilitás elvével kapcsolatban, különösen arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet előnyben részesíteni a halásztól erősen függő part menti közösségeket a halászati erőforrások elosztása során;

83. úgy véli, hogy egy halászati erőfelfejtésen alapuló irányítási rendszer elősegíthetné a visszadobást megtiltó hatékony politika kidolgozását, valamint egyszerűsíthetné a jelenlegi igazgatási és ellenőrzési eljárásokat, amelyek túlságosan időigényesek és költségesek mind az ágazat, mind pedig a tagállamok hatóságai számára;

84. úgy véli, hogy nem megfelelő, ha a halászati erőfelfejtést egységes módon, a flották és a halászati felszerelések közti különbségek figyelembevétele nélkül méri; úgy véli, hogy a halászati erőfelfejtés ellenőrzésére irányuló intézkedéseknek figyelembe kell venniük a fajok sokféleségét, a különböző típusú halászati felszereléseket és a fogásmennyiségnek az egyes fajok állományára gyakorolt hatását;

85. úgy véli, hogy az irányítási modell módosítása során átmeneti alkalmazási időszakot kellene bevezetni az egyes tagállamokon belül annak érdekében, hogy elkerülhetőek legyenek a hirtelen változások, valamint hogy a módosítások alkalmazásának közösségi szintű bevezetését megelőzően fel lehessen mérni az eredményeket;

86. úgy véli továbbá, hogy minden új irányítási modellnek a viszonylagos stabilitáson alapuló, már létező intézkedésekre kellene támaszkodnia, ugyanakkor úgy véli, hogy a jövőbeli KHP-nak mindenképpen el kell majd ismernie a kvótarendszer alkalmazásával kapcsolatos jelenlegi helyzetet, ezzel elegendő rugalmasságot biztosítva a rendszer számára ahhoz, hogy ne korlátozza tovább a befektetések gazdasági hatékonyságát és jövedelmezőségét;

2010. február 25., csütörtök

87. úgy véli, hogy minél magasabb a részvétel szintje, minél világosabbak a célkitűzések és minél nagyobb gazdasági és társadalmi támogatásban részesülnek az érintettek, annál könnyebb lesz a halászati erőforrások irányítására irányuló különböző intézkedések megértése, elfogadása és végrehajtása; hangsúlyozza, hogy olyan mechanizmusokat kell bevezetni, amelyek támogatják vagy kárpótolják a többéves helyreállítási és gazdálkodási tervek, illetve az ökoszisztéma védelmére irányuló intézkedések gazdasági és társadalmi következményei által hátrányosan érintett halászokat;

88. továbbra is úgy véli, hogy a regionális tanácsadó testületeknek, az egyéb érdekeltnek, valamint a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal által készített értékeléseknek aktívabb szerepet kellene kapniuk a közös halászati politika reformfolyamatában, és e szervek számára olyan pozíciót kell biztosítani – mind logisztikailag, mind anyagilag –, hogy hatékonyan és maradéktalanul tudják gyakorolni megújult felelősségi köreiket, amint azt a Parlament korábbi állásfoglalásaiban, például a fent említett 2009. április 24-i állásfoglalásában javasolta;

89. szorgalmazza, hogy a döntéshozatal során kapjon fontosabb szerepet a regionalitás, vagyis vegyék jobban figyelembe az ökoszisztémák és a természetes termelési feltételek regionális sajátosságait, és fenntartható módon növeljék a regionális tanácsadó szervek szerepét;

90. hangsúlyozza az Európai Halászati Ellenőrzési és Felügyeleti Hivatal jelentőségét az átalakított KHP keretében, és kiemeli, hogy biztosítani kell a halászati ellenőrzés harmonizálását és objektivitását, valamint hogy egységes és méltányos szabály- és szankciórendszert kell alkalmazni, ezzel megerősítve a hajótulajdonosok és a halászok közötti bizalmat, az egyenlő bánásmód alapvető elvének betartásával;

91. úgy véli, hogy a közös halászati politika ellenőrzési politikájának a következőket kell figyelembe vennie:

— közvetlenebb ellenőrzés az Európai Bizottság részéről, maximálisan kihasználva a Halászati Ellenőrző Hivatal létrehozása által kínált lehetőségeket,

— jogalkotási egyszerűsítés a célok elérésére leginkább alkalmas előírások elfogadásával,

— azon elv alkalmazása, amely szerint a jogsértő fél hozza helyre az egyéb szereplőknek okozott kárt, valamint

— alulról építkező döntéshozatali folyamat, amely megkönnyíti az ellenőrző rendszer végrehajtását;

92. átfogóbb politikát szorgalmaz, amely nagyobb felelősségvállalásra készítetné a tagállamokat, melynek során az új ellenőrzési rendelet 95. cikke szerint azon tagállamok, amelyek nem teljesítették ellenőrzési és védelmi kötelezettségvállalásaikat, nem lennének jogosultak strukturális finanszírozásra és más közösségi támogatásra; elengedhetetlennek tartja, hogy az uniós és nemzeti halászati támogatásokat rugalmasan, csak ökológiailag, gazdaságilag és társadalmilag fenntartható halászon alapuló tevékenységekre és intézményekre fordítsák;

93. megjegyzi, hogy a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat a tisztességtelen verseny egyik formája, amely súlyos károkat okoz valamennyi olyan európai halásznak, aki betartja a Közösség, a tagállamok és a harmadik országok jogszabályait, és felelősségteljes módon végzi tevékenységét;

94. emlékeztet, hogy a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megzavarja a halászati piac tisztességét és veszélyezteti az ökoszisztémák egyensúlyát;

2010. február 25., csütörtök

95. ösztönzi az EU-t, hogy fogadja el a világ legnagyobb halimportőreként és halászati piacaként rá nehezedő felelősséget, és vállaljon az illegális halászat globális problémájának kezelésében vezető szerepet, felhasználva minden rendelkezésre álló lehetőséget, hogy a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelmet a nemzetközi program élére helyezze az általa okozott komoly környezetvédelmi károokra való tekintettel, ideértve a halászati ökoszisztémák éghajlatváltozással szembeni ellenálló képességének gyengülését is, és ennek az élelmiszer-biztonságot veszélyeztető hatását is;

A közösségi halászflokkák irányítása

96. hangsúlyozza, hogy a közös halászati politika reformjának ki kell terjednie olyan megoldások keresésére, amelyek biztosítják a halászati erőforrások és a flottakapacitás közötti stabil és állandó egyensúlyt;

97. ismételten kiemeli, mennyire fontos a halászati flotta kapacitását a rendelkezésre álló erőforrásokhoz igazítani, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak számszerűsíteni kellene a jelenlegi többletkapacitást, meghatározva, hogy mely flották túlméretezettek az adott halászati lehetőségekhez képest;

98. támogatja a nyílt tengeri halászati ágazat, valamint a part menti területekkel és a sajátos piacokkal szorosabb kapcsolatban lévő, kisebb egységnyi termelési mennyiséget szállító, valamint eltérő költség- és foglalkoztatottsági struktúrákkal rendelkező kisipari halászat eltérő kezelését az egyéb gazdasági tevékenységekhez inkább hasonló struktúrákkal és üzleti képességekkel rendelkezőkhöz képest;

99. támogatja, hogy alkossák meg a kisipari halászat és a nagyüzemi halászat új fogalom meghatározását és az e definíciók alapjául szolgáló rugalmasabb kritériumokat annak biztosítása érdekében, hogy a definíciók jobban igazodjanak a közösségi halászat sokszínű voltához; e célból sürgeti a Bizottságot, hogy készítsen részletes és teljes körű felmérést a jelenlegi közösségi flotta méretéről, jellemzőiről és kiterjedtségéről, hogy ne kerülhessen sor hátrányos megkülönböztetésre a hasonló flották, valamint az ugyanazonokon a vizeken működő, különböző tagállamokból származó flották között;

100. felszólítja a Bizottságot, hogy egyértelműen határozza meg a túlzott kapacitás fogalmát; szükségesnek tartja a túlzott kapacitás és különösen a kapacitást befolyásoló gazdasági hajtóerők okainak megállapítását, valamint a piacpolitikával fennálló esetleges összefüggések feltárását, tekintetbe véve, hogy bizonyos esetekben a piaci erőket kulcsfontosságú kritériumként kell figyelembe venni; úgy véli, hogy a közösségi flotta meghatározására szolgáló kritériumoknak túl kell lépniük a leegyszerűsített számszerű paramétereken és minden egyes régióra vonatkozóan differenciált súlyozási tényezőt kell magukban foglalniuk, ami egységes és rugalmas modellt biztosítana, amely igazságosan alkalmazható a közösségi flottán belül felmerülő különböző helyzetekben;

101. véleménye szerint a jelenlegi EHÁ-nak és a halászati ágazatra irányuló jövőbeli strukturális alapoknak folytatniuk kell a halászflokkák felújításának és korszerűsítésének támogatását, elsősorban a kisléptékű part menti és a kisüzemi halászat esetében, mivel e támogatás a (munkahelyi baleseteket a minimálisra csökkentő) biztonság, higiénia és kényelem ismérvein, valamint további olyan feltételeken alapul, mint például a környezetvédelem és az üzemanyag-gazdaságosság, amelyek nem járnak az érintett halászflokkák halászati kapacitásának növelésével;

102. úgy véli, hogy a halászflokkák támogatására irányuló politikának figyelembe kellene vennie olyan érdemeken alapuló feltételeket, mint a bevált, környezetbarát halászati gyakorlatok, a szabálykövetés kultúrájának tiszteletben tartása és szervezeti rendszerek kialakítása (termelői szervezetek);

103. támogatja a túlzott kapacitás problémájára hatékony és rövid távú megoldást jelentő selejtezési alap létrehozását, olyan szabályozással, amely megelőzi, hogy a tagállamok megakadályozzák használatát;

104. úgy véli, hogy a halászati flottának hosszabb távon képesnek kellene lennie arra, hogy elartsa magát és versenyképes maradjon a halászati termékek liberalizált piacán, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy ez csak olyan KHP mellett valósulhat meg, melynek halászati irányítási modellje lehetővé teszi a vállalkozások jövedelmezőségét;

2010. február 25., csütörtök

Akvakultúra-termékek és feldolgozott termékek

105. meg van győződve arról, hogy egy erős, minőségi és környezetileg fenntartható akvakultúra-ágazat fellendítheti a növekedést a kapcsolódó ágazatokban is és segítheti a part menti, nyílt tengeri és vidéki területek fejlődésének előmozdítását, ami jelentős előnyökkel járna a fogyasztókra nézve is, mivel környezetbarát módon előállított, tápláló és kiváló minőségű élelmiszertermékeket eredményezne;

106. úgy véli, hogy a közösségi akvakultúra védelmét és versenyképességét meg kellene erősíteni a kutatás és a technológiai fejlesztés jelentős mértékű, folyamatos támogatása, a part menti területeknek és a folyómedreknek a szükséges területek megközelítésének megkönnyítése érdekében történő tervezése, valamint az akvakultúra sajátos igényeinek az EU piacpolitikájába történő beépítése révén; felismeri a közös piacszervezés keretében létrehozott termelői szervezetek által betöltött szerep jelentőségét, és sürgeti a Bizottságot, hogy a vonatkozó szabályozásban fordítson kiemelt figyelmet az akvakultúra-ágazat speciális szükségleteire és igényeire;

107. úgy véli, hogy az akvakultúra fenntartható fejlődéséhez környezetbarát létesítményekre és termelési módszerekre van szükség – beleértve a takarmány fenntartható forrásból történő beszerzését is –, többek között olyan problémák elkerülése érdekében, mint a vizek eutrofizálódása, valamint jobb minőségű termékek előállításának szigorúbb egészségügyi előírások, illetve a bio-akvakultúrára, valamint az állatjólétre vonatkozó magas szintű követelmények meghatározása révén történő ösztönzése érdekében, továbbá magas szintű fogyasztóvédelemre is szükség van ehhez; hangsúlyozza a bio-akvakultúra ösztönzésének és a halgazdaságok hatékonysága növelésére tett erőfeszítéseknek a jelentőségét is;

108. az akvakultúrát a KHP szerves részének tekinti, amely kiegészítő szerepet játszik a halászati ágazat mellett, különös tekintettel a fajok élelmiszerként való elérhetőségére, felhasználhatóságára és repopulációjára, elsősorban a szabad körülmények között leginkább túlhalászott fajok esetében;

109. kéri az új halgazdálkodási technológiákba – beleértve a víz újrahasonosítását lehetővé tevő intenzív rendszereket és a nyílt tengeri, illetve az édesvízi halgazdálkodást –, valamint a gazdasági jelentőséggel bíró új fajok tenyésztésére és a kisebb környezeti terhelés mellett előállított takarmányokra vonatkozó kutatásokba történő beruházások támogatását, prioritást biztosítva a környezeti fenntarthatóság javításának; felismeri a nyílt tengeri akvakultúrában rejlő hatalmas lehetőségeket, és sürgeti a Bizottságot, hogy tanulmányozza a nyílt tengeri halgazdálkodás fejlődésének támogatását szolgáló specifikus mechanizmusokat;

110. úgy véli, hogy meg kell alkotni a helyes piaci gyakorlatokat (termékek minőség-ellenőrzése, fogyasztóvédelem, vámok) és a tisztességes versenyt létrehozó szabályozást az EU-n kívülről származó halászati termékek vonatkozásában, eltekintve azoktól a termékektől, amelyek a harmadik felekkel kötött uniós megállapodásokban szereplő szabályozás hatálya alá esnek;

111. fontosnak tartja, hogy a halászflokkák pihenőidőszakában is – melyet azért tartanak, hogy a halállomány biológiailag regenerálódjék – kellően figyelembe kell venni a konzervipart, amennyiben az ilyen lépések által érintett fajok kínálatának nincs alternatív forrása;

112. kéri a Bizottságot, hogy készítsen a kiváló minőséget és a hozzáadott értéket biztosító új, elsősorban növényevő akvakultúrafajok felkutatását támogató javaslatot a Tanács és az Európai Parlament számára, valamint hogy mozdítsa elő az ilyen fajokkal, valamint a kapcsolódó termelési és forgalmazási módszerekkel kapcsolatos kutatást és bevált gyakorlatok közösségi szintű cseréjét a környezetvédelmi aggályok eloszlátása és más, újfajta élelmiszerekhez képest jobb versenyhelyzet biztosítása érdekében;

113. hangsúlyozza az akvakultúra-vállalkozások számára a méretükre való tekintet nélkül nyújtott támogatások jelentőségét, hiszen a támogatások fő feltétele a partvidékek társadalmi és gazdasági életének fejlődéséhez való hozzájárulásuk kell, hogy legyen;

2010. február 25., csütörtök

Halak piaca és forgalmazása

114. megismétli az ágazat által megfogalmazott azzal kapcsolatos panaszokat, hogy a halászati és akvakultúrák termékek közös piacszervezésének reformját a KHP megreformálásának folyamatához kapcsolták, szemben azzal, ami a halászati ellenőrzési politika kapcsán történt, ami valószínűleg azt jelenti, hogy a közösségi termelőknek 2013-ig várniuk kell az új keretre, amely segíti őket tevékenységük nyereségességének növelésében; reméli, hogy a jelenlegi közös piacszervezés jövőjéről szóló bizottsági közleményt haladéktalanul be fogják nyújtani;

115. úgy véli, hogy sürgősen el kell végezni a halászati termékek piaca közös szervezésének kiterjedt felülvizsgálatát az ágazatban a jövedelmek garantálásához, a piaci stabilitás biztosításához, a halászati termékek forgalmazásának javításához, valamint a keletkezett hozzáadott érték növeléséhez való hozzájárulásának fokozása érdekében;

116. hangsúlyozza, hogy a kínálat koncentrálódását ösztönző mechanizmusokat kell kialakítani, elsősorban termelői szervezetek létrehozása és újbóli életre keltése révén;

117. kéri továbbá, hogy készítsenek egy tanulmányt, amely részletesen elemzi a kereslet koncentrálódását a halászati termékek piacán, és megvizsgálja, hogy léteznek-e olyan piaci stratégiák, amelyek sértik a versenyszabályozást és a legtöbb faj árát lenyomják;

118. úgy véli, hogy piaci intervenciók mechanizmusokat kell kidolgozni elsősorban azokon a halászterületeken, ahol átruházható halászati jogok elvére alapuló rendszert alkalmaznak, hogy megelőzzék a halászati jogok néhány szereplő kezében történő túlzott koncentrálódását (védzáradékok), hiszen amennyiben ilyen helyzet alakul ki egy tagállamon belül, az veszélyeztetheti a kisipari flotta életképességét, több tagállam érintettsége esetén pedig veszélybe kerülhet az ágazat fenntarthatósága ezen tagállamok némelyikében;

119. ugyanakkor kéri a Bizottságot, hogy jövőbeli fellendülési és szabályozási terveiben elemezze a csökkenő fogás, és az ebből adódó piaci hiány miatt harmadik országokból beáramló import európai piacra gyakorolt lehetséges hatását és következményeit;

120. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a közös kereskedelempolitika és a KHP keretében kitűzött célok közötti összhangot annak érdekében, hogy az EU által a halászati és akvakultúra-termékek tarifális és nem tarifális külső védelme terén tett új (többoldalú, regionális vagy kétoldalú) engedmények ne oltás ki vagy veszélyeztessék a közösségi termékek kellőképpen jövedelmező értékesítésének biztosítása érdekében tett erőfeszítéseket;

121. úgy véli, hogy minden lehetséges lépést meg kell tenni annak megelőzése érdekében, hogy az EU harmadik országokból származó halászati és akvakultúrák termékek behozatalától való, már most is súlyos függése tovább fokozódjon;

122. úgy véli, hogy az EU-nak biztosítania kell a közösségi halászati termékek, például halkonzervek és halászati termékek külső promócióját, elsősorban tanúsításuk támogatása és nemzetközi versenyeken és kiállításokon való megjelenésük finanszírozása révén;

Külső kapcsolatok

123. úgy véli, hogy a KHP külső tevékenységeit az a cél kell vezérelje, hogy az EU külpolitikájával összhangban megvédje a közösségi halászat érdekeit;

2010. február 25., csütörtök

124. továbbra is úgy véli, hogy a Közösségnek hangsúlyosabb jelenlétet kell kialakítania az RHGSZ-ekben, az FAO-ban, az ENSZ-ben és más nemzetközi szervezetekben a nemzetközi halászat fenntartható irányításának előmozdítása, az illegális halászat elleni küzdelem, a tengeri ökoszisztémák fokozottabb védelme, valamint a halászati tevékenységek jövőjének biztosítása céljából;

125. továbbra is úgy véli, hogy terveket kell kidolgozni a környezetileg fenntartható és szociálisan tisztességes forrásokból származó halászati termékek EU-n belüli és azon kívüli népszerűsítésére;

126. ragaszkodik ahhoz, hogy – amint azt az ENSZ tengerjogi egyezménye is előírja – az EU csak abban az esetben fogadjon el hozzáférést harmadik országokhoz vizeiben élő halállományokhoz, ha tudományosan bizonyítást nyert, hogy ott felesleg van, amelyet a harmadik ország halászhajói nem tudnak kifogni, és ezt a felesleget fenntarthatóan lehet lehalászni, legalább ugyanazokat az előírásokat alkalmazva, amelyek az EU-ban érvényesek (halászati felszerelések szelektivitása stb.);

127. továbbra is úgy véli, hogy a harmadik országokkal kötött új halászati megállapodásokat az Európai Parlament által meghatározott kritériumok alapján kell átfogóan értékelni; úgy véli, hogy e kritériumoknak arra kell irányulniuk, hogy egyensúly alakuljon ki a gazdasági érdekek és a fenntartható halászat támogatása között, megerősítve partnereink kapacitásait a fenntartható halászat biztosítására saját vizeiken, és hozzájárulva ezáltal az EU-n kívüli halászati ágazat szabályozásának tökéletesítéséhez, növelve a helyi foglalkoztatást az ágazatban, továbbá – összhangban az EU külpolitikájával – megőrizve az Európai Unió mint az emberi jogok és a demokrácia világszintű védelmezője hitelességét;

128. kéri továbbá, hogy a költségvetés átláthatóságának növelése érdekében tegyenek egyértelmű különbséget a halászati partnerségi megállapodásokban szereplő pénzügyi kompenzációs rendelkezések üzleti részre és a harmadik országokkal folytatott halászati fejlesztési együttműködéshez kapcsolódó rész között;

129. úgy véli, hogy a partnerségi megállapodásoknak fel kell lendíteniük a munkahelyteremtést a harmadik országokban, csökkenteniük kell a szegénységet, ki kell alakítaniuk az ágazat háttér-infrastruktúráját (halászkikötők, haltárolók, feldolgozó létesítmények stb.) ezáltal csökkentve az EU-ba érkező bevándorlók számát is;

130. úgy véli, hogy a halászati megállapodásokban a harmadik országoknak nyújtott pénzügyi kompenzációt az adott ország halászati ágazata ösztönzésére és fejlesztésére kell fordítani, akár úgy, hogy a támogatásokat az infrastruktúra kiépítéséhez (halászkikötők, raktárak, halfeldolgozó létesítmények stb.) kötik, vagy úgy, hogy operatív eszközöket biztosítanak (hajók, felszerelés stb.) azért, hogy a halászati tevékenységet felelősen és fenntarthatóan lehessen végezni;

131. meggyőződése, hogy a halászati partnerségi megállapodásokról komoly tudományos alapon kell tárgyalni, és úgy véli, hogy további előrelépésként a tárgyalási folyamat részévé kell tenni valamennyi technikai intézkedést is, és jelentősen javítani kell a megállapodásokban foglalt rendelkezések végrehajtási mechanizmusait;

132. kéri, hogy a tárgyalások során konzultáljanak az érintett ágazattal, és hogy a távolsági halászfloktákkal foglalkozó regionális tanácsadó testület is vegyen részt megfigyelőként a megállapodások révén felálló közös bizottságokban;

133. úgy véli, hogy tekintettel a helyzet fokozódó komplexitására, a megállapodások hatékonyabb nyomon követése iránti igényre, továbbá a regionális halászati szervezetekben való megfelelő részvétellel járó egyre több feladatra, bővíteni kell a DG MARE humán- és anyagi erőforrásait, és tanulmányozni kell a végrehajtási feladatok esetleges tagállami szintű decentralizálásának lehetőségét;

2010. február 25., csütörtök*Integrált tengerpolitika*

134. úgy véli, hogy a közös halászati politika globális megközelítést igényel a halállományokkal való gazdálkodás tekintetében, és e politikát összhangba kell hozni a környezetvédelmi és fejlesztési politikákkal és az integrált tengerpolitikával;

135. úgy véli, hogy az Európai Bizottság jól döntött, amikor az integrált tengerpolitikát egyik prioritásává tette, és hangsúlyozza, hogy az ökoszisztémán alapuló új megközelítés közvetlen kapcsolatot teremt a közösségi halászati politika és az integrált tengerpolitika között;

136. úgy véli, hogy a halászatnak megfelelően integrálódnia és strukturálódnia kell az olyan, tágabb értelemben a tengerhez kapcsolódó tevékenységekbe, mint a tengeri szállítás, a tengeri idegenforgalom, a tengeri szélérőművek és az akvakultúra, és hogy a tengeri tevékenységeknek csoportosulásokba kellene tömörülniük;

137. rámutat arra, hogy a halászat az egyik olyan gazdasági tevékenység, amely a legnagyobb hatással van az ökoszisztémákra, hiszen jelentős forrásokat von el tőlük, és az egyik leginkább érintett az ezekben az ökoszisztémákban folytatott más tevékenységek, például az idegenforgalom, a tengeri szállítás és a part menti városfejlesztés által;

138. meg van győződve arról, hogy a közös halászati politikának az integrált tengerpolitikába történő beépítése politikai akaratot igényel, valamint hogy a halászatot folytató nemzeti, regionális és helyi jogalanyok készek a szükséges kötelezettségek vállalására; hangsúlyozza, hogy saját célkitűzéseire tekintettel, és elismerve, hogy szükség van megfelelő kapcsolatra a tengeri környezetre hatást gyakorló különféle politikák között, a KHP-t nem szabad alárendelni más, már meghatározott közösségi politikáknak; ezzel szemben úgy véli, hogy éppen ez utóbbi politikáknak kell védeniük és beépíteniük a halászati politika célkitűzéseit;

139. rámutat, hogy megfelelő pénzügyi forrásokat kell elkülöníteni az integrált tengerpolitika számára, és hangsúlyozza azt az elvet, hogy az új prioritásokhoz új forrásokat kell rendelni; elutasítja azt az elképzelést, hogy az integrált tengerpolitikát az EHA-ból kellene finanszírozni;

140. továbbra is úgy véli, hogy megfelelő európai tengeri területrendezést kell következetesen végrehajtani bioföldrajzi övezetek kialakítása céljából, a legérzékenyebb tengeri ökoszisztémák megóvása érdekében; hangsúlyozza, hogy a kisipari halászat, a tengeri akvakultúra és a kagylóhalászat leginkább a parthoz közeli, leginkább sebezhető ökoszisztémákban zajlik, ami azt jelenti, hogy a kölcsönhatás még közvetlenebb és azonnalibb;

141. megállapítja, hogy a zöld könyvben a Bizottság elismeri, hogy a 12 tengeri mérföldes rendszer általában jól működött, és hogy a KHP kevés sikeres területeinek egyike éppen az, amelyen a tagállamok gyakorolták az ellenőrzést; kéri ezért, hogy ez az elv legyen állandó érvényességű;

*

* * *

142. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottságnak, a regionális tanácsadó testületeknek, a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottságnak, a tengeri halászati ágazati szociális párbeszéddel foglalkozó bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.